

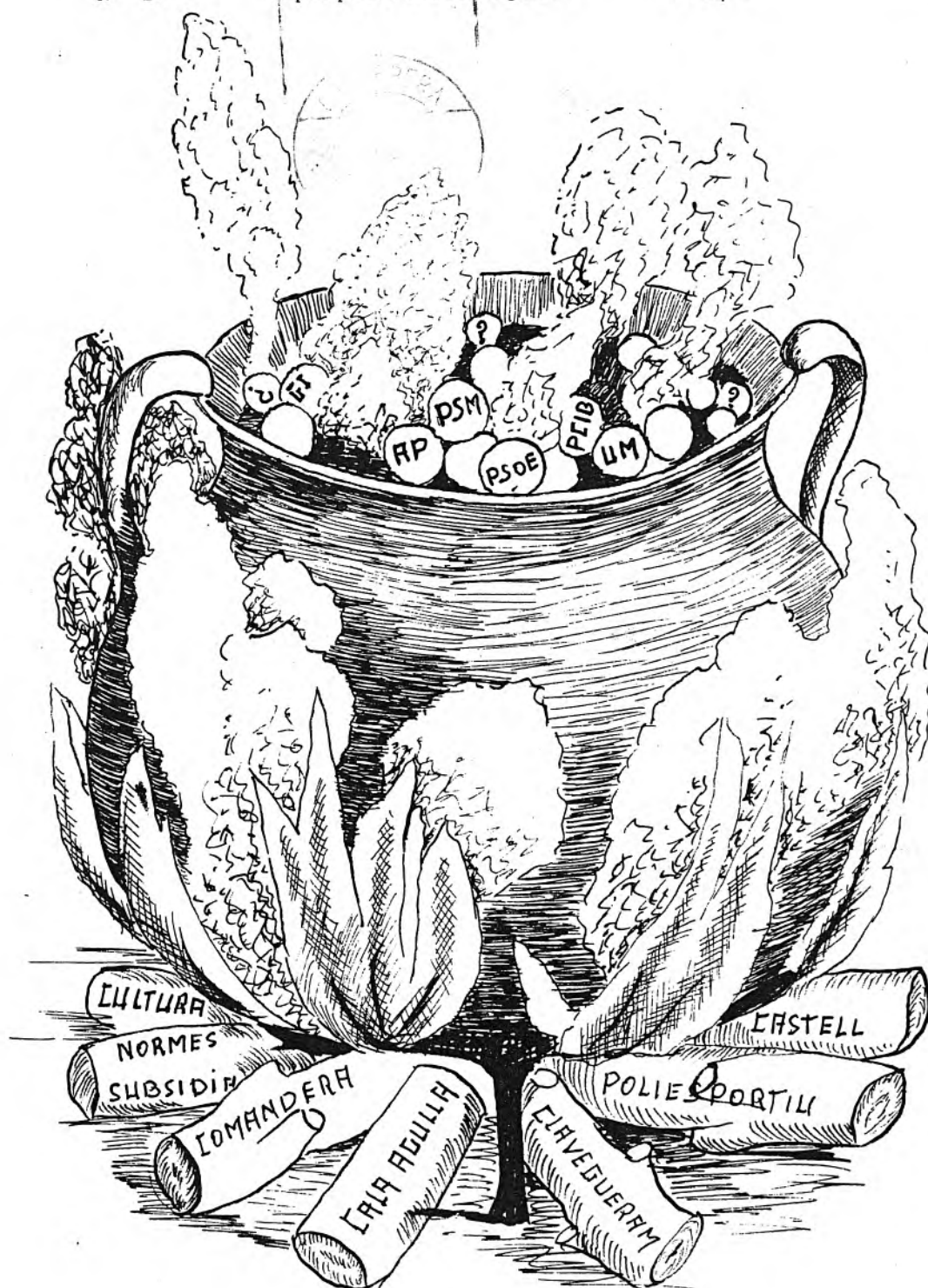
CAP

VERNELL

Nº 27

Capdepera-Cala Rajada

Març 83

Fa devers quinze anys D. Pep Balaguer va vendre unes cases prop de la mar, a Cala Agulla. Ara els propietaris d'aquestes cases es veuen tancats per la construcció d'un edifici que els envolta i que consideren els perjudica.

Després d'una llarga recollida d'opinions dels que es consideren afectats (volgueren parlar solidàriament) també hem cercat la veu dels al·ludits.

SABEM QUE VOS HEU DIRIGIT AL CONSELL I A L'AJUNTAMENT. ¿QUÈ VOS HAN RESPONUT?

- El Consell mos va enviar una carta que deia que de Cala Lliteres s'havia aprovat la urbanització, però no la parcel·lació.

- S'havia aprovat tota la urbanització excepte la parcel·la en que estam situats nosaltres. Perquè nosaltres havíem fet un recurs quan l'Ajuntament havia enviat a tots els veïnats un paper que deia que s'anava a aprovar aquesta urbanització i que si teníem res que dir. Noltros vàrem exposar que volíem un carrer, llums i això; perquè mos vàrem dir: si no ho exposau ara, llavors ja no hi sereu a temps. Noltros vàrem anar a veure els plans a Capdepera i aquí davant no hi figurava res. El Consell va fer lo mateix que l'Ajuntament: ho va aprovar tot llevat d'aquesta parcel·la.

- Lo més estrany és que el paper del ple de Capdepera diu que no es farà res mentre el promotor no presenti els plans d'aquesta parcel·la i després a noltros se'ns donarà audiència com a recurrents davant l'Ajuntament de Capdepera.

- Ni mos han enviat a demanar, ni mos han dit res; i han donat aquest permís. L'Ajuntament ha passat l'arada davant el bou. No podia donar aquest permís i l'ha donat. És il·legal. Dins aquesta parcel·la gran hi estam nosaltres, som com uns tercers. Per a realitzar lo que estan fent ara, lo primer que s'havia de fer era una parcel·lació. Mos ignoren a noltros i no mos poden ignorar. L'Ajuntament ho ha deixat a un costat a tot això.

- Aquests senyors han agafat el sistema de deixar tota classe de parcel·lació. Fan veure que fan de tot un sol edifici, tot unit, i sense parcel·lació.

- Aquest permís es pot donar mentre no es faci mals a un tercer; i noltros som aquests tercers perjudicats. Han vengut aquí mos han fet síquies, han romput tuberíes, han fet mil coses... estam totalment oblidats. A un li han tirat en terra un bocí de paret...

¿A VOSALTRES ELS CONSTRUCTORS VOS HAN FET CAP OFERTA?

- Res! Molt de morros i males cares!

- Jo, personalment, he conversat amb el batle i em va dir: L'estafa que se va fer va ser vendre això, aquestes cases. Això és la gran estafa d'En Balaguer. Així, talment. Això no és legal.

- Bé, i d'aquí a un poc vendrà un altre batle i dirà que lo que ara han començat a fer tampoc és legal.

- Lo nostro és ilegal, però ho tenim declarat a Hisenda i pagam contribució cada any. Fa un raig d'anys que pagam.

- Fa cinc anys que cada any vaig a demanar que mos posin algun punt de llum i mos deien que és En Balaguer. Però ara resulta que fa quatre anys que en Balaguer ho va vendre a En Ladària. Pareix, pareix... sobre paraules.

- A En Balaguer no l'hem vist.

- En Balaguer mos envia a l'Ajuntament i aquest a En Balaguer.

- Lo únic que mos han donat fins ara és terra. En tenim per fer una casa de la pols que aixequen les màquines...

- Noltros no hem fet res, no hem allargat el terreny ni escurçat, va esser En Balaguer qui mos ho va vendre així.

- I lo bo del cas és que noltros fa quinze anys que vivim aquí, sempre mos hem duit bé amb el poble, i ara mos cerquen aquests problemes. I no hi ha ningú del poble que mos vulgui donar una mà. Tothom qui ve per aquí troba que lo que fan és ilegal, està molt mal fet... tot està mal fet, però ningú alça sa coa.

- Jo creia que el batle era com el pare del poble. Quan em vaig entrevistar amb ell li vaig dir: Però, ¿com és que no mos avisàreu quan feren la permanent que tractava d'això? Resposta: Ah, no tenim cap obligació d'avisar-vos...! Jo no som pare de ningú! No som jo el qui decidesc, són els altres! Ell tenia dues cartes de recurs i no va fer res. Va dir que n'hi havia quatre més i que els quatre ho havien aprovat.

- L'altre dia aquesta dona, una de

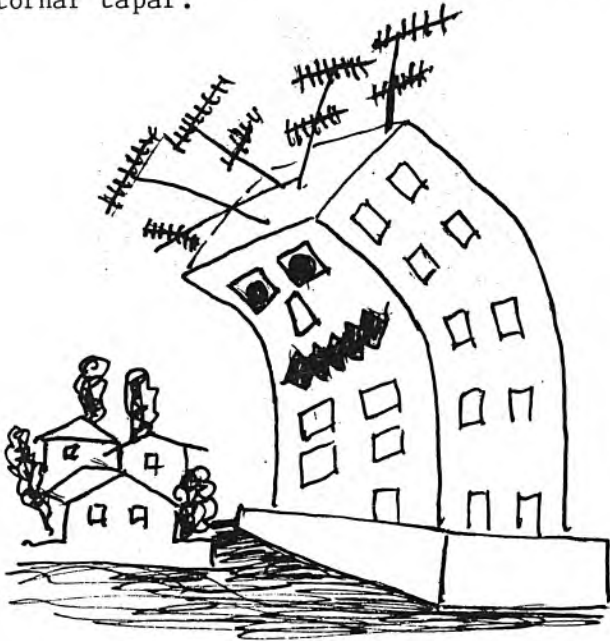
les afectades, va caure amb el cotxe dins una síquia que havien oberta sense senyalitzar-la ni posar-hi un llum.

- Jo a les tres de l'horabaixa vaig arribar aquí i no torn sortir fins a les sis i mitja de l'horabaixa (que fa dos mesos era fosca negra); ningú en va avisar de res, cap llum ni cap barrera; sortia de cul enrera i quan me'n vaig tèmmer ja vaig esser dins la síquia. No sabia què em passava. Em varen haver de treure d'allà dedins.

- Ja ho provareu voltros de començar una obra sense posar-hi un ròtul! Aquí no hi ha res!

- Ve el constructor i lo primer que fa és deixar el cotxe impedit el pas a tothom i dient al camió dels fems que encara pot passar però un altre dia ja no, perquè aquí hem de fer obra i ja no podrà passar.

- La pala va rompre la tuberia de les aigües brutes. Aquí tenim un depòsit on hi van les aigües filtrades, que va fer En Balaguer fa vint anys. Ho va deixar obert i noltros ho vàrem tornar tapar.

- Arribàrem a anar al batle i ell mos va dir: Jo de carrer no me'n faig càrrec; ara, que sigui comunitat, que vos n'encarregueu voltros, això potser.

- Un dels propietaris a l'escriptura ho té ben clar; que té una entrada directa des del carrer de Cala Agulla a la seva casa.

- Em va fer tanta ràbia l'aire de suficiència amb que va venir el primer dia En Joan aquí davant...! !Jo som el fort aquí! !Voltros no sou res!

- També mos romperen la tuberia de l'aigua i mos tengueren tres dies sense aigua.

- ¿Què vol? ¿Que li donem les nostres cases?

- ¿Que no era lo normal que abans de començar haguéssim parlat plegats?

- Pareix que perquè els té ben posats farà lo que voldrà aquí dedins...

¿VOSALTRES HEU CERCAT UN MISSER?

- !També l'han comprat!

- Varem anar a l'advocat Riera de Manacor.

- !L'advocat d'En Balaguer!

- No ho sabíem, però.

- Aquest senyor va ser honrat, mos va fer pagar la consulta i llavors va dir que ell no ho podia dur, que n'haviem de cercar un altre... Tenc massa feina, no és el meu tema... Llavors vàrem sebre que era el d'En Balaguer.

- Llavors ens aconsellaren un que va esser En Joan Artigues Tous, d'Artà.

- Quan va veure allò, uhhhh!

- Va dir: hem de fer molta via. S'ha de fer! S'ha de fer! Me dui lo que tengueu i jo ho estudiaré.

- Li vàrem dur tot. Digué: M'ho miraré i ja vos avisaré.

- Va venir, s'ho va mirar tot; prengué mides, mirà les fites de la mar, i digué: caaaa! Això (amb mitja rialleta), ¿on van aquesta gent?... Tot pareixia color de rosa.

- Es va desplaçar a Capdepera per parlar amb En Salvador i tot aquest cal i portal, i... siiiii! Ja el tenim comprat! Ja el tenim venut!

- Va dir: Val més no anar de plets..., jo miraré d'arreglar-ho amb bones maneres..., jo miraré de que vos llevin la clàusula que vos prohibeix pujar un altre pis, jo miraré que vos deixin un carrer de vuit metres..., jo ho miraré tot...! Ja vos avisaré.

- I les màquines fent feina.

- Varen passar dos mesos i no mos va dir res.

- Mos han passat amb promeses d'entrevistes i un dia un no hi era, l'altre dia un no podia venir..., i així han passat dues setmanes.

- Voltros pensau, ¿per què aquesta pèrdua de temps? Jo crec que ho veig: Perquè hi ha unes eleccions noves.

(passa a la pàgina següent)

(ve de la pàgina anterior)

El batle vol sortir amb la cara ben neta, i tots aquests de l'Ajuntament, i quan hi haurà un altre ajuntament no en voldrà sobre res. Diran: Aquells que varen donar permís ja no hi són. Tot aquest embull és per perdre temps.

- No, jo no ho crec...

- Idò, per què fan totes aquestes putades? Per què fan tots aquests "xanxullos" que fan pertot? Perque se n'han d'anar. ¿Per què ja cobren l'impost municipal de circulació que l'any passat cobraren en el setembre? Perque volen arrebregar doblers perquè en el març se'n van! Siguem realistes! I aquests se n'aniran amb la cara ben alta i no hauran fet res.

¿VOSALTRES PENSAU FER ALGUNA ALTRA ACCIO?

- ¿I què podem fer noltros?

- ¿Qui som noltros? Quatre o cinc famílies... ¿Qui mos protegeix a noltros? Ningú!

- Noltros volem tenir un advocat, i l'avocat se ven... o no sé si se ven.

- Mira: no podem aixecar per amunt, l'Ajuntament no mos deixa posar una palada a les parets... Llavors aquestes cases que comprarem noltros i de les que pagam una contribució, ¿per què les tenim?

- Tenim humitat pertot, no podem fer res.

- Maldament haguem d'anar a la presó no podem consentir que mos humiliïn.

- Tots a la presó anirem!

- Noltros varem comprar aquests solars. Tenim els metres necessaris, no mos volen posar llum, no mos volen fer un carrer, mos fan les mil animalades, i ¿qui mos defensa? Ningú!

- Enguany és el primer any que han posat un parell de llums aquí davant.

HI HA HAGUT CAP PARTIT POLÍTIC QUE HAGI DEFENSAT LA VOSTRA CAUSA?

- No.

- No.

- A les darreres eleccions varem votar el PSM.

- I ho saben. El Batle em va dir que noltros anàssim a aquests que havíem votat. Mos ho va dir a això: Aquest que heu votat vos ha fet la clau, anau a aquest! És el que ha donat el vist i plau!

HEU PARLAT AMB ALGUN DELS ALTRES PARTITS, LLEVAT DEL BATLE?

- No.

- Veig el del Partit Comunista, i cada vegada que em veu baixa el cap. Abans mos saludàvem, i ara baixa el cap... Ni em saluda. En Pere és una bona persona, però de llavors ençà que mos han fet aquesta animalada, baixa el cap.

- I aquest bon senyor de Na Taconera...

HEU ANAT AL CONSELLER?

- Aquest si és un bon tord!

- El seu germà va ésser el qui ho va aprovar a això.

- Lo que no comprenc és que tot un Plenari digui que el propietari ha de fer un replantejament, una parcel·lació, que mos enviaran a demanar, i cinc homenets, a una Permanent, (el Batle, el comunista, el de Na Taconera, el sogre d'en Jaimito "Coix", i de l'altre no me'n record) ¿poden tornar arrera lo que ha dit un Plenari?

- Lo que anam a cercar noltros és que no mos deixin encaixonats.

- Quan jo vaig comprar això em vaig enterar abans. Vaig veure els plans a l'Ajuntament, però ara els han canviat. Don Pep Balaguer em va dir: Aquí davant no s'hi farà res, està massa prop de les roques; has fet una bona compra! Has fet una bona compra i estic content que siguis tu! Vaig anar a l'Ajuntament i estava tot en regla!

- Varem demanar per fer obra a damunt i mos varen dir que això no era negociable.

- No pot ser mai que si miren lo que noltros tenim edificat i lo que volen fotre ells aquí davant no hi hagi més de lo que es pot fer segons la llei.

- Estam indefensos. Per tot trobes els braços dels poderosos.

- Vaig parlar amb en Biel Balaguer, que al manco hagués fet de mediador; hagués ajudat a negociar, però ho ha venut sense consultar-nos a noltros, ho han aprovat sense consultar-nos... ¿Què és? ¿Que no existim? ¿Només servim per pagar la contribució? Va dir, jo aniré a la seva oficina i ho arreglaré.

- "Això són coses de mon pare", i amb aquest so l'enterram.

- Jo a això ho he guanyat suant i no hi puc renunciar fàcilment.

- El Batle no en vol sebre res.

- El manco volem ser iguals que ells, poder fer lo mateix que fan ells.

- Ni tan sols mos donen permís per arreglar la humitat, no podem fer res.

- Ningú se vol banyar les mans amb aquest cas. En Balaguer és En Balaguer..

- Li hem dit a En Balaguer que sabem que és l'amo de Cala Rajada.

- Ho tenen tot comprat: Consell, arquitectes, aparelladors..., tots.

- Amb això mos arribam a exaltar, perquè mos tanquen les portes per tot. Tenen tots els caps fermats.

- Des del principi aquest assumpte es va polititzar molt. Potser debut a això no ha estat possible un diàleg amb En Ladaria. Altres persones, sense noltros, ecologistes, partits, tots aquests han xerrat abans de noltros dir res i això ha dificultat un diàleg amb els afectats.

- Jo he conversat amb ell i m'ha dit que a partir dels tres metres és seu però no ha dit en cap moment que no volgués compondre les coses amb noltros. No s'ha negat mai.

- Ell téen les seves mans el poder o no aixecar un pis noltros. Això va dir que no era negociable. Suposam que a darrera hi vol fer apartaments i no vol que els tapem la vista.

- Ara veim que amb l'escriptura mos fermarem. Hi ha paraules que si no ets un advocat no veus a on et volen dur. Noltros varem ésser innocents.

- A partir dels tres metres no és nostre, i a causa de la politització no hem sabut directament res d'En Ladaria.

- Jo crec que amb diàleg encara es poden arreglar les coses.

- Estam assustats perquè ell ha hagut de lluitar molt. Li varen negar un permís per fer tres plantes. Ha lluitat durant anys amb una oposició grossa,

que no hem estat noltros; ara ha guanyat ell i noltros podem pagar la revança.

- Ha paregut que venia en to de dir això és meu i faré lo que vulgui amb lo meu.

VOSALTRES CREIS QUE PARLANT AMB ELLS PODRIA ANAR A UN ARREGLO?

- Jo crec que sí.

- Jo no ho veig.

- Ell va fugir de l'Ajuntament per mor dels problemes d'aquest solar. Han hagut de canviar normes subsidiàries de primera línia.

- Quan es tracta de construcció no pensen si hi ha un veinat ni si n'hi ha un altre...

- Però ell és del poble...

- Que s'ha fet una injustícia amb noltros és clar. Si mos ho haguessin dit potser noltros ho haguéssim comprat. Però no mos han dit res.

- Noltros lluitam perquè no s'edifiqui aquí davant i En Joan ha hagut de lluitar molt per edificar-hi.

- Només pensen en construir, en vendre, en fer apartaments, bona presència en el moment de vendre i per envant. A aquesta gent no li interessa si hi ha ningú.

- Jo he vist els plans i crec que ben arreglat pot quedar bé lo d'aquí davant.

- Hem arribat a un punt que ja és feina d'advocats.

JOAN LADARIA (propietari-promotor)

JOAN, A NOSALTRES MOS HA PARESCUT ENTENDRE QUE ELS PROPIETARIS D'AQUELLES CINC CASES SENTEN QUE EL QUI ELS HO VA VENDRE ELS VA ENGANYAR. PER ALTRA BANDA PAREIX QUE LA TEVA OBRA ELS DEIXA ACORRALATS.

¿Se senten acorralats?

SÍ, TANCATS ALLA DEDINS.

No ho entenc, idò.

¿TU TE N'HAVIES TEMUT DE QUE ELLS HO VIUEN COM UN PROBLEMA?

Sí. Me varen enviar un advocat i tot.

(passa a la pàgina següent)

(ve de la pàgina anterior)

¿TU COM HO VEUS A AIXÒ?

Jo no ho veig de cap de ses maneres. Si ells se senten i tenen el sistema de pegar a través de la premsa, com ho varen fer el 79, aprofitant els moments polítics, considerant que allò era una camí, varen fastidiar lògicament el meu projecte. I jo tenc documentació concreta que diu que allò estava dins l'ordenança; contestada per l'Ajuntament.

Ara bé, si ells es tornen sentir al·ludits, l'Ajuntament ha fet unes noves ordenances de primera línia; jo he fet un projecte que s'adapta a les noves ordenances. Si se senten al·ludits lo que han de fer és anar al Consistori i els donaran una explicació de per què han donat aquesta llicència. Això és lo que han de fer, i l'Ajuntament supòs que els donarà unes explicacions.

Si ells es consideren enganyats i manifesten públicament que el venedor els va enganyar, aleshores hi ha uns sistemes jurídics i legals per anar contra aquest venedor. Ara bé, jo vos puc dir que conec notes registrals, que són públiques en aquest cas, i en aquestes compres jo no hi veig gens de il·legalitat, ja que ambdues parts accepten comprar i vendre allò amb unes condicions i amb uns preus. Ells poden dir: És que el venedor mos va vendre menys metres dels necessaris per a ésser edificable, per exemple. Aquesta és una cosa que la poden dir, però ells ho acceptaren. Quan un va a comprar-se un jersei, al manco demana quina talla necessita. Si després resulta que el jersei que s'ha comprat per a un adult és de nin petit, no li està bé. És abans que s'ha d'informar un; consider jo. Amb això no vull dir que ells no ho hagin fet bé, cadascun sap com ho fa, ¿no és així?

Ell ho han fet d'una manera i els ha donat uns resultats. Sa meua postura ha estat sempre de dialogar. Són ells que no volgueren dialogar amb mi. Ni el 79 ni ara. Pegar, i pegar, i pegar... No cerquen més que pegar i intentar que això no es faci. No ho comprenc. Jo no m'he negat mai al diàleg, ni amb ells ni amb ningú. Mai.

EL 79, COM TU MATEIX RECONeixES, HI VA HAVER UNES PRESSIONS. PRESSIONS QUE MOLTES VEGADES VENIEN DIRECTAMENT DE DISTINTS PARTITS POLITICS, APROFITANT LA COJUNTURA ELECTORAL. ARA, EL 83, SE PODRIA TENIR LA IMPRESSIÓ QUE ELS PERJUDICATS D'AQUELLES PRESSIONS SÓN ELS PROPIETARIS DE LES VIVENDES, QUE PENTURA NO VAREN ESSER ELS QUI MÉS PRESSIONAREN.

¿Per què? Jo tenc un arquitecte que és el projectista, i ell ha fet un projecte conforme a les ordenances. Amb una particularitat, i és que l'arquitecte hagués pogut optar per la solució de posar, a la finca de davant, el nostre edifici més prop de les construccions existents; jo, retranquejant quatre metres, estic dins la legalitat. I, en canvi, no en retranqueig quatre metres, sinó que me'n retranqueig molts més.

Els propietaris d'aquelles cases sempre diuen que jo els enterrava, i jo no pretenc enterrar ningú. Jo edific lluny d'ells. Són ells que estan aprop del meu solar i no jo aprop del seu. Ells tenen construccions aferrades a la meua propietat, quan haurien d'estar quatre metres retranquejades. Jo no faig el meu projecte contra ordenances. Jo faig un projecte segons les ordenances, guardant més "retranqueo" del que marca, inclús s'ordenança. Pareix que això és demanar justícia per part d'una gent que no és justa. Això és el meu punt de vista.

De totes maneres, la meua intenció no és, baix de cap concepte, fastidiar ningú, sinó edificar un solar que jo tenc. I no el tenc perquè ells se'n lucrïn, el tenc per jo poder edificar. Un solar, normalment, és per a edificar-lo.

SI ELLS S'ACOSTASSIN A TU EN PLA DE DIALEG, ¿TU HO ACCEPTARIES?

Jo no m'he negat mai a xerrar amb ningú. He xerrat amb molts de mils de persones en sa meua vida, inclús amb persones que hem estat anys sense saludar-nos; i un dia m'han escomès i m'han dit que hauríem de parlar ple-gats, i per jo encantat, fabulós.

AQUELL SOLAR, ¿ES CONSIDERA UNA SOLA FINCA?

Sí, allò és una sola propietat.

PER TANT PER ALLA ENMIG NO HI PASSA CAP CARRER.

No.

¿I TU SAPS ELLS QUE DEMANEN EN CONCRET?

No, a mi no m'ho han dit.

¿I TU A LO DE S'ADVOCAT COM HO HAS ENTES? ¿COM HO HAS VIST?

En certa manera està ben fet. Quan una persona no sap lo que ha de fer és lògic que vagi a una persona que pot sebre més, que en aquest cas és el misser. Un se'n va al mecànic per reparar el cotxe. Això és just. Ho consider completament normal. Jo, normalment, actuu d'una manera, però, és clar, jo no puc dir als altres lo que han de fer. Jo també m'assessor amb qui crec convenient, i una vegada informat, jug jo ses cartes perquè puc xerrar. Ara, n'hi ha que han de mandar feines a s'advocat. I jo no ho veig malament.

A NIVELL D'EDIFICACIÓ TU FAS DUES PLAN-TES.

Són dues altures, en part. És un duplex, però s'edifici, per sa banda de darrera té una altura, i vist de davant en té dues; sa de dalt escalonada amb sa de baix. No els taparé ni es vent ni s'aigua ni es sol. No els taparé res.

¿DE SA SEVA EDIFICACIÓ A SA TEVA, QUANTS DE METRES HI HA?

Per sa banda de darrera hi ha quatre metres, que són els quatre que jo deix. I per sa banda de davant (VA FENT CALCULS DAMUNT UN PLANOL) Ara figuret, quan el 78 parlava jo amb un d'ells de ses meves intencions, i me va dir que volia ser el primer en triar una de les vivendes que estic

fent. La distància per la part de davant és de vint metres, aproximadament.

¿ELLS, COM A VEINATS, NO TENIEN UNA OPCIO DE COMPRA DAMUNT AQUESTS TERRENYS?

En matèria de sol urbà, no hi ha ningú mai que pugui presumir de tenir aquestes prerrogatives. En rústica sí, hi ha unes lleis que ho preveuen. Amb urbana, no. De totes les maneres, insistesc, que no consider que jo hagi pegat per darrera a ningú.

POTSER LA QUEIXA NEIXI DE QUE EL VENEDOR DELS TERRENYS NO ELS DIGUÉS RES.

A veure i li ho demanaren. Pentura si li haguessin demanat els hauria venut el solar.

SALVADOR MOLL (batle-PSOE)

¿COM AIXI HEU DONAT PERMIS PER TANCAR AMB UN EDIFICI AQUELLES CINC CASES?

L'Ajuntament de cap manera es pot oposar a un senyor que vol edificar dins ca seva, mentre observi les ordenances municipals.

¿PER QUÈ NO ELS AVISAREU QUAN ES VA DECIDIR AIXO?

No hi ha cap llicència municipal, donada en compliment de les ordenances, que prevegi cap informació als veinats. Es presuposa que dins un solar edificable s'hi pot construir d'acord amb la llei.

PACO BARBON (regidor AP)

¿QUE PENSES DEL PROBLEMA D'AQUESTES CINC CASES?

Els condicionaments tècnics no els conec; jo no pertenesco a la permanent, que és la que decideix. No he tengut part en el repartiment de les tallades. Sé que està dins la nova ordenació de les normes subsidiàries en quan al límit d'altura i edificació a primera línia. És completament legal. De totes maneres no entenc com fa uns anys no s'aprovà i ara sí. Pens que és una maniobra política.

(passa a la pàgina següent)

(ve de la pàgina anterior)

JOAN PALLICER (regidor PSM)

¿QUE PENSES DEL PROBLEME D'AQUESTES CASES?

Jo no som membre de la Comissió Permanent ni tampoc un tècnic em matèria d'urbanisme. Per tant no sé fins a quin punt pugui interessar la meua opinió. Sé, això sí, que les normes subsidiàries, salvant algunes excepcions del recinte urbà de Cala Rajada, contemplen la defensa de la primera línia, on sols es pot edificar un pis. Aquesta obra de que estam parlant crec que s'ajusta a aquestes condicions. Un altre projecte presentat abans va esser desestimat precisament per aixecar unes altures no autoritzades.

Jo no he vist les obres, però pens que, per molt legítims que siguin els interessos ecològics, aquests no poden anar contra els drets, també legítims, del propietari d'un solar on hi vulgui edificar; sempre que aquesta edificació respecti la legalitat.

PERE NADAL (regidor PCIB)

¿QUE PENSES DEL PROBLEMA D'AQUESTES CASES?

A la Comissió Permanent on es va aprovar la llicència d'obres sol·licitada per En Joan Ladària, En Colau

Alzina, no record per quines circumstàncies, no hi va assitir. No ho dic com a excusa. Probablement la nostra presència no hagués aconseguit impedir l'edificació, tota vegada que aquesta s'ajusta a les normes. Aquestes normes actuals, com sabeu, retallen considerablement les possibilitats d'edificació a primera línia. Jo pensava que, tal vegada, al propietari no li interessaria seguir amb un projecte tan retallat respecte del presentat primer. No ha estat així i noltros no tenim medis legals per a aturar-ho. Moralment no hi estic d'acord, però legalment no m'hi puc oposar.

JOAN PASCUAL (regidor UCD)

¿AMB QUIN CRITERI VOTARES A FAVOR DE LA CONSTRUCCIO D'AQUEST EDIFICI DE CALA AGULLA QUE, PRÀCTICAMENT, DEIXA ENTERRADES UNES CASETES PARTICULARS?

Se va aprovar per unanimitat de la Comissió Permanent amb l'informe tècnic favorable, recolzat per un pla parcial que diu que allà hi ha un solar edificable.

Lo únic que hem fet és reduir l'altura a través d'una modificació del Pla General, i que ara queda amb planta baixa més un pis.

JOAN PASCUAL, Tinent-Batle de l'Ajuntament.

¿MOS PODRIES EXPLICAR QUINS SON ELS CRITERIS QUE HA SEGUIT L'AJUNTAMENT A L'HORA DE DIRIGIR UNA CIRCULAR A LES DISTINTES ASSOCIACIONS DE VEINATS, ENTORN A UN POSSIBLE CONTROL DELS SEUS PRESSUPOSTS?

Jo crec que després d'haver posat en mans de les associacions, unes concessions temporals d'explotació de platjes, per par de l'Ajuntament i després d'haver vist els doblers que generen i el presupost a que poden arribar, és vengut el moment de cercar un sistema per a controlar o supervisar

la manera de gastar o invertir els beneficis propis de la dita explotació de les platjes.

El sistema que s'ha proposat és el següent: Cada associació presentarà un balanç de comptes de l'any passat i un pressupost d'enguany. El funcionament seria semblant al que fa funcionar l'Ajuntament. Aquest pressupost seria confeccionat per les associacions i l'Ajuntament en Ple l'aprovaria o li donaria el vist i plau.

Amb aquest plantejament, les associacions poden seguir mantenguent la mateixa autonomia i, lo que és més important, queden recolzades i legitimades davant el poble per l'Ajuntament.

Quan ja hi havia un grapat de parets alçades una denúncia ha paralitzat les obres que es feien damunt la platja de Son Moll per a la construcció d'un bar amb una terrassa de 80 metres.

Hem volgut conèixer l'opinió dels qui ho promocionen i del qui ho ha fet aturar.

MATEU GILI, propietari Pensió Gili.

¿QUE PENSES DEL BAR QUE L'ASSOCIACIO DE VEINATS DE SON MOLL ESTA FENT DAMUNT DAMUNT LA PLATJA? ¿COM HAS ACTUAT DAVANT AIXO?

El fet és que estan destruint la platja. I per altra costat a noltros mos converteixen en segona línia, quan estam en primera.

Jo vaig posar un interdicte en el Jutjat de Manacor i esper que a finals de mes el jutge es pronunciarà.

Si el jutge fallava a favor de l'edificació del bar, jo pens recórrer. Vull aturar-ho amb tots els medis legals que tenguin al meu abast, encara que hagi d'anar a Madrid.

Els plànols originals situen l'edificació davant Ca'n Ribot, a l'altre costat de carrer. I, quan venen a marcar-ho, vénen amb uns altres plànols i ho marquen aquí, davant ca meva.

Els plànols que s'exposaren a l'Ajuntament ho situaven a l'altre costat del carrer. Encara que ho veig igual de malament. Consider que en aquesta platja ja hi ha lo suficient construït al seu voltant perquè ara hagin de construir damunt la mateixa

platja.

Insistesc, ho trob una barbaritat, ho facin allà on ho facin.

JOAN FERNANDEZ, President de l'Associació de Veïnats de Son Moll.

DAVANT LA VOSTRA INICIATIVA DE CONSTRUIR UN BAR DAMUNT LA PLATJA DE SON MOLL, I UNA VEGADA ATURADES LES OBRES PER UNA ORDE JUDICIAL, ¿MOS POTS EXPLICAR EN QUINA SITUACIO LEGAL ES TROBA AQUEST PROJECTE?

Lo únic que podem fer és donar una explicació de com estan les coses.

Els permissos de construcció de bar i servicis estan a nom de l'Ajuntament, el qual els va tramitar a través de Costes.

L'Associació ha demanat a l'Ajuntament, a canvi de cinc anys d'explotació i pagant cent-mil pessetes cada any, que corregués amb les despeses de la construcció del bar. L'Ajuntament ho va aprovar en un Plenari, per unanimitat.

Una vegada començades les obres, el propietari de la Pensió Gili mos ha posat un interdicte i el jutge mos ha aturat les obres.

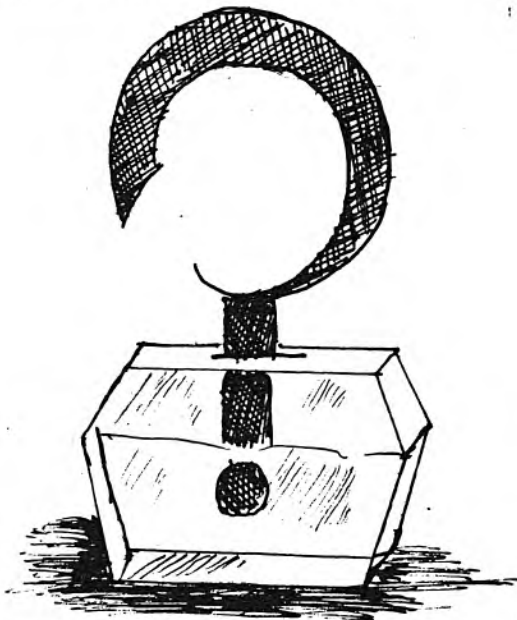
AMBULATORI En arribar a les vostres mans aquest número és molt possible que ja hagin obert l'ambulatori de Capdepera a la Plça des Sitjar. Mem si feim por a les malalties!

NO POT ESSER L'Institut d'Artà ha fet sebre als interessats (escoles de la comarca) que no hi ha places pels alumnes que l'any que ve vulguin estudiar el primer de BUP. Seria trist que els nins fossin víctimes de la política.

VIUS A Vila Nova hi han plogut ròtuls de "Ceda el Paso". Obriu bé els ulls si no voleu acabar a ca el planxista.

RECORDAU ¿Recordau aquell "show" de la Delegada de Cultura, i l'Arquitecte del Consell, i el Conseller, i D. Pep Quint? ¿No vos sona a una cosa molt llunyana? No n'hem sabut res més. Mentrestant els mals greus del Castell segueixen empitjorant.

INDEPENDENTS Sempre és molt sospitosa aquesta paraula quan es tracta de grups que volen arribar al poder. El fet és que un grup de gabellins (uns rebotats d'altres partits, altres que han treballat en associacions de pares d'alumnes, i altres) s'han reunit un parell de vegades i s'estan pensant si formar una candidatura per a les municipals o constituir-se en grup de treball i sensibilització social.

POLIDEPORTIU Hem vist uns plans molt ambiciosos (es parla de 200 milions) per construir unes instal·lacions deportives entorn del lloc que ara ocupa el camp de futbol. També es parla de fer pagar una petita quantitat als turistes de Cala Rajada per ajudar a finançar-ho. Lo important, pensam, és que el deport ajudi a ésser persones; si les instal·lacions ajuden, millor.

XATARRA Ja vessa dins la carretera de Sa Mesquida. És una pena que no s'acondicioni un lloc apropiat per això.

JA HO VAL! La zona verda de la Urbanització de Canyamel és un poema. Primer va ésser el propietari que, fent un mul, regalà un tros d'aquesta zona per fer-hi una església; llavors ha estat el president de l'Associació de Veïnats (¿per donar exemple?) el qui hi ha obert un gran portal per a les seves pistes de tennis. Així no és gens estrany que un alemany també hi hagi obert un camí i el respectiu portell per a unes altres pistes de tennis. Si en voleu un tros, no badeu, que no en quedarà! ¿I els que haurien de defensar aquest lloc que és de tots? Bé, ¿i voltros?

ESCOLA Segons ens manifestaren des de l'APA de Cala Rajada, pareix ésser que aquesta vegada sí; les obres del nou Centre Escolar poden començar aviat. En una recent visita al nou Director Provincial d'Educació, Andreu Crespí, aquests els manifestà que el projecte ja està aprovat i que, probablement, sortirà a subhasta prest. Esperam que per al pròxim curs escolar la nova escola estigui, si no acabada, al manco molt adelantada.

AIXÍ NO! Aquest era el comentari entre indignat i dolorit de molts de gabellins quan llegiren els diaris que comentaven la mort en accident de tràfic d'un artanenc que treballava a Cala Rajada. Xocà amb el cotxe a una paret que, a la sortida d'una volta, invadeix la carretera dins Sant Llorenç. Mentre cap diari feia notar aquesta anomalia, la propietat és d'un llorençí significat, tots s'aficaven en detalls que perteneixien a la vida privada de l'accidentat. Potser es vengueren un parell més de diaris, però, ho repetim, així no.

FER LA PAU ARA (I)

He sortit de l'amagatall de casa meva
per cercar els caminois de la poesia
de totes les coses.

Anant per la muntanya,
la meva vista ha viatjat en el llom del vent
per anar més enllà de les aparences,
mentre el meu cos gaudia de l'aroma de la llibertat.

Ningú me pot prendre el blau encès del cel,
ni la nova llum del sol, ni el batec de les plantes,
ni la cançó festiva dels gorrions.

La força lluenta de la tardor,
encantada pel rossec misteriós dels núvols,
me diu la contarella del pas encisador de les hores.

Hores de silenci fecund,
mentre la natura pentina la seva cabellera,
i es vesteix amb els colors novells de la primavera.

Hores tranquil·les, allunyades de presses frustrants,
i de corregudes sense descans,
que pengen dins la meva ànima,
el gust de la contemplació.

Hores eternes, profitoses de pau i calor,
que, allunyades del comptar apressat dels rellotges,
donen el valor immutable de les coses i de les persones.

Guaitar fora de les nostres cuites,
de les nostres preocupacions i quimeres,
és, potser, el principi d'unes noces de venturosa felicitat.

Gregori MATEU

per què ?

PER QUÈ

la nova carretera de l'Agulla
no està acabada?

PER QUÈ

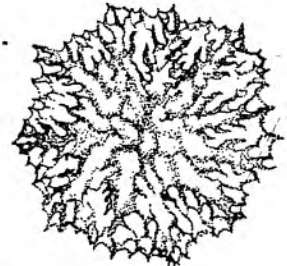
no tots els picapedrers poden
fer les mateixes hores de
feina dins el nostre terme
municipal?

PER QUÈ

tanta gent està en el "paro"
de llegir i escriure?

PER QUÈ

si en qüestions de llengua,
que entenem una mica, veim
que ho fan tan malament, hem
de creure que en altres temes,
que no entenem tant, ho faran
millor?

dècimes afuades

Des Pastor de Son Perdiu

Devers Sa Regana Blava,
quan ets hotels ja heu deixat,
veureu que es pins han tomat
pensant, segur, que hi sobrava
sa verdor que acompanyava
es qui anaven passejant.
Qualque bàmbol, mentrestant,
se'n riurà d'aquest desastre.
Jo amb una branca d'ullastre
el faria brollar sang.

No els hi basta tomar pins
i deixar-ho ben pelat.
Ara s'han passat pes cap
es fer ses busques endins
an aquells pobres veïns
que allà hi tenen sa caseta.
Com si allò fos una pleta
els envoltén de ciment.
Ja no hi ha coneixement!
No se'n fa cap de condreta!

DURANT EL MES DE GENER...

Han nascut:

Paquita Calafat Casselles, de
Joan i Maria.
M^a. Esperança Morey Pellicer,
de Gabriel i Maria.
Laura Magdalena Oró Colom
de Toni i Magdalena.
David López Reixach,
de Angel i Märgalida.
Angela Muñoz Hinojal,
de Alejandro y Angela.
Cristina Nebot Martín,
de Lluís i Maria del Carme.
Paquita Garau Flaquer,
de Climent i Maria.

S'han casat:

Juan Pedro Díaz Díaz amb
Esperanza Rosa Rozalén.
Antonio Jiménez Izquierdo amb
Ana Ramírez Pérez.
Juan Moya Páez amb
Manuela Golze.

Han mort:

Sebastià Garau Sureda
Bàrbara Gili Roig
Bartomeu Julià Melis
Margalida Riera Carrió

DURANT EL MES DE FEBRER...

Han nascut:

Sara Lucía Oró Massanet,
de Llorenç i Angela.
Javier Jesús Sánchez,
de Jesús i Piedad.
Ana M^a. Vadell Moll,
de Bartomeu i Verónica.

S'han casat:

Llorenç Garau Flaquer amb
Catalina Aguilar Ripoll.
Sebastià Perelló Roig amb
Josefa Coronado Martínez.
Pedro José Martínez Auñón amb
Magdalena Bibiloni Servera.
Francesc Picó Alzina amb
M^a. Carmen Lozano Hinojosa.

Han mort:

Mateu Flaquer Massanet
Margalida Garau Tous
Gunther Sevecke
Maria Morey Sabater
Antònia Gelabert Palmer
Maria Sirer Vives

H E M F E T A Q U E S T N Ò M E R O :

Joan Nebot	Mateu Gili
Mari-Germa Melis	Joan M. Rosa
Joana Colom	Margalida Rexach
Jaume Fuster	Tonyi García
Biel Pérez	Llucià Sirer
Ani Muñoz	
M ^a . Antònia Nadal	
Maria Vives	
Pep Terrassa	
Gregori Mateu	

Els articles publicats en aquesta revista
expressen únicament l'opinió dels seus
autors.

Bolletí de l'Obra Cultural Balear
Capdepera-Cala Rajada
MARÇ 1983
Carrer d'Es Port, 43 - CAPDEPERA
Dipòsit legal: P.M. 497/80
Imprimeix: Apòstol y Civilizador,
Petra.

EXTRACTOS DE ACUERDOS DEL AYUNTAMIENTO PLENO

SESION EXTRAORDINARIA, 11-II-83

El Consistorio acuerda prorrogar durante 15 días más el plazo de exposición pública de las Normas Subsidiarias de Planeamiento de este Término Municipal.

SESION EXTRAORDINARIA, 4-III-83

En materia de Personal se adoptan los acuerdos de modificación de la Plantilla, creando cuatro plazas de Auxiliares, una de Subalterno y amortizando tres plazas de oficiales de construcción, cinco de operarios y una de electricista, conductor y sepulture-ro. Por su parte, en el Cuadro de puestos laborales se crean cinco plazas de obreros cualificados y seis de obre-ros no cualificados.

También en materia de personal se acuerda convocar, por oposición restringida, dos plazas de Auxiliares de Administración General y una, a media jornada, de Arquitecto Técnico.

Relativo a la contratación, se acordó la revisión de precios del contra-to de recogida de basura, subiendo el precio del contrato 1.615.799 pts. sobre el precio pagado el ejercicio el ejercicio anterior.

En obras municipales, el Consisto-rio acordó encargar a una empresa de construcción la obra del Cementerio Municipal y aprobó el pliego de condicio-nes para la adjudicación de las obras de una nave en la escuela S'Alzinar, de Capdepera.

Para poder confeccionar el presu-puesto ordinario para el presente ejerci-cio, el Pleno Municipal adoptó una serie de acuerdos relativos a diversas partidas que han de ser incluidas en dicho presupuesto:

Para alquileres de diversas depen-dencias:

- Cruz Roja 87.420 pts.
- Correos 150.000 pts.

- Monjas Cala Rajada 90.000 pts.
- Oficina Turismo 150.000 pts.
- Guardia Civil 54.000 pts.
- Cultura y deporte 4.434.000 pts.

Subvenciones:

- Instituto de Artà 35.000 pts.
- C.D. Escolar 150.000 pts.
- Cámara Agraria 50.000 pts.
- Relig. Franciscanas 100.000 pts.
- Colegio Secretarios 15.000 pts.
- Cruz Roja 750.000 pts.
- Patronato Castillo 1.000.000 pts.

Asignación Alcalde y Concejales:

Queda la misma cantidad que el ejercicio anterior:

- Alcalde 50.000 pts.
- Ten. Alcalde 12.000 pts.
- Concejales 7.000 pts.

- Guard. I. Capdepera 1.700.000 pts.
- Cruz Roja Local 250.000 pts.
- Oficina Turismo 600.000 pts.
- Promoción Turismo 1.500.000 pts.
- Reconocimiento de créditos para hacer frente al pago de diversas facturas del ejercicio anterior para las que no existía consignación suficien-te: 5.998.547 pts.
- Adquisición Castell 2.500.000 pts.

Asimismo se acuerda colaborar en la ampliación del Centro de Educación Especial, Joan Mesquida, de Manacor, con una aportación de 40 ¢. por habitan-te.

Se acepta el escrito de Aguas Capdepera por el que se informa favora-blemente la subida de un cinco por ciento sobre la tarifa autorizada en agosto de 1982.

En materia urbanística se acuerda archivar, previa inclusión en las Normas Subsidiarias, el proyecto de modifica-ción del Sector A de Costa de Canyamel y la modificación del Plan General de Ordenación Urbana de Capdepera, en cuanto a la unificación de alturas edificables.

Asimismo, en materia urbanística, se acuerda denegar el recurso de reposi-ción interpuesto contra el acerdo dene-gatorio del Plan Parcial del Sector de Cala Provençals.

Joan Rai

PENSEM, LECTOR, PENSEM

M'havia fet el propòsit de no escriure més "L'Esboranc". Després de dos anys, sent el temor de que les meves ximpleries ja no interessin.

Però l'altre vespre me volgueren convèncer de que encara hi ha qui s'emociona llegint els meus escrits. No sé fins a quin punt por ésser cert. El fet és que, sense molt d'entusiasme, vaig prometre seguir endavant un any més.

I com que una promesa és un deure, aquí començ a pagar amb la penyora d'un nou escrit.

.....

Tenim, com aquell qui diu, les eleccions municipals a dues passes.

Ja se respiren.

Se sent el seu tràfec dins l'ambient.

Ja se palpen.

Se pressenten les corredisses, les consultes, les negociacions, els pactes, el comprometre les persones.

Se senten, soterrades, les manipulacions.

Treballen els cervells dels qui en tenen de cervell.

El que es fa treballar de bon de veres és la calculadora.

Els especuladors especulen amb tot lo especulable, com sempre.

Uns somnien en explotar tot lo explotable, com sempre.

I, també com sempre, uns altres s'eixuguen el cervell per a trobar la forma d'urbanitzar lo urbanitzable i lo que no ho és.

I uns pocs, també com sempre, pensen en el poble, en fer poble, en conservar el poble, en dignificar el poble, en embellir el poble, en fer-lo més agradable, més habitable, en conservar verges aquelles zones que encara ho són, verges.

Prest començaran els "mitins".

Els discursos.

Les explicacions.

Les promeses.

Tota la tramoia electoral acomplirà la missió de posar en escena el gran espectàcul. Llums i coloraines, brillants i llustrines.

Aquest és el millor joc conegut perquè és el joc de la democràcia. Encara que no tots els jugadors saben presentar-se amb el pit descobert, com requereix el joc. Hi ha qui té la necessitat d'amagar les corcadures sota la careta de bones persones.

I és aquí, lector i elector amic, on tu i jo, ciutadans de a peu, estimadors del poble, enamorats del poble, no podem sentir-nos ni confusos ni perduts dins un paisatge de paraules, encara que ens trobem, gairebé, sense temps per analitzar la bona o la mala llet que hi ha en el fons de cada mot i de cada gest.

Cal que mos hi posem amb temps. Fent una bona i assenyada reflexió. Un estudi a consciència de totes i cada una de les opcions i de les persones que representen les dites opcions. Sense oblidar, sobretot, les mans que a darrera, mouen els fils dels elegibles. Intuint qui se presenta en les llistes amb el pit descobert, sense més defensa que la seva honestitat i la seva rectitud, i qui du posada la cuirassa de persona honorable per a disfressar la seva alienació.

Pensem, lector amic, pensem.

Amb les pròximes eleccions el poble se juga moltes coses. Tenim moltes coses en perill. Des de la destrucció de zones encara salvatges, com Cala Agulla i el seu entorn, fins a un pla cultural sense alienacions.

Pensem que s'ha de reivindicar el Castell sense acabar de destruir certes zones de la costa.

Pensem que s'ha de conservar l'entorn de les murades sense permetre els atemptats -que sempre ho són atemptats, aquests apedaçats que se fan a les parets velles amb blocs de formigó- contra la bellesa arquitectònica del barri alt, com una forma d'embellir el poble.

Pensem, per exemple, en el Munt Gros que, en unes circumstàncies favora-

bles - i hi ha mestres en crear aquestes circumstàncies - podria veure continuar el tràfec d'arena.

Pensem que el nostre vot és un tros de poder i no podem donar-lo d'una manera irreflexiva o baix pressions. Només podem donar-lo amb llibertat. I la llibertat ha de ser reflexiva, sense traves ni paranys.

Pensem, lector i elector amic, que aquest vot-poder nostre pot servir per dues coses: Ajudar a fer un poble millor posant-lo al servei d'uns homes senzills i honests, o acabar de destruir-lo per sempre deixant-lo com a pastura als qui saben fer de cada cosa una mercaderia per vendre.

Pensem, lector, pensem.

Història de Capdepera

L'AMO EN JOAN "COLL", Joan Sancho Alzamora. (1879-1956)

CAPITOL VI

La tradició que explicaré ara és una de les més importants supuesto que és un cas bastant raro en quan al nom dels moradors d'aquesta vila. Als pobladors dels altres pobles i ciutats los criden i anomenen segons el derivat del nom de la població on han nat o viven. Als de Manacor los diuen manacorins, als de La Pobla pblers, o als de Andratx andritxols i als de Palma palmesans. I així tots els que jo sé. Però als habitants de Capdepera no els diuen capdeperins per esser com els demés; no és així, sinó que en haverlos de anomenar mos diuen gabellins, nom que, com veim, no deriva de Capdepera. ¿Per què? Amb certesa no se sap, perquè corren vàries opinions.

Uns diuen que és perquè els vespres i diumenges de capvespre els nostres avantpassats fadrins s'aplegaven amb los d'Artà a mitjan camí per divertir-se plegats, quan és segur que era tot lo contrari; era per barelar-se, però de veres. I els artanencs els batiaren amb aquest apodo. Aquesta versió és incerta, perquè de cent cinquanta anys per enrera no era igual

(passa a la pàgina següent)

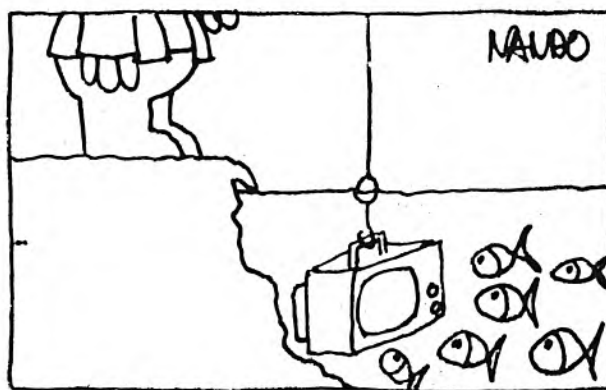
(ve de la pàgina anterior)

que ara a causa de les especials circumstàncies per que atravessava la ribera de les nostres illes; i més en el nostre poble, a on a certa hora del vespre se tancaven les portes dels portals de la murada i qui no hi era quedava defora, exposat a certs perills bastant seios com comprendreu més tard. Aquesta versió no té fonament ningun, per lo tant és ruïnosa.

Aquesta altra té més raó de esser, i més verossimil, i és com segueix: El perill dels moros no los deixava mai ni en la nit ni en lo dia; els habitants vivien aquí perquè no coneixien res millor i perquè hi eren nats. Tan grossa era la sossobra en que vivien, que ami en sortia un de tot sol, sempre eren dos o més. I quan no duïen res, duïen unes coses que els demés homes perquè mai solien anar amb les mans buides; endemés de dur les eines de treballar, que supòs que serien les mateixes d'ara amb algunes variacions, no deixaven mai el garrot d'ullastre mal esporgat. I com més gruixat millor, ni tampoc el bronzo o bassetja per poder tirar pedres enfora, i qui més bon dret podia tenir. Aquest bronzo no

solia ser de paumes verdes, com les fan ara els al.lots, sinó que los feien de cànnyom o couro de bou ben enseuat a fi de que fos segur i no se rompés quan feia la força del llançament. En fin, era una arma tan segura en mans d'aquella gent que casi era la única arma defensiva i ofensiva d'aquell temps. I allà on posaven la vista hi posaven la pedra també.

Gabellí és derivat de gabella o aplec, i gabella vol dir dues coses o més juntes o aplegades, de modo que ja tenim el per què de lo escrit en el paràgraf anterior. I qui el mos posà foren els nostres veinats perquè no en trobaven cap mai de totsol i, endemés d'això, mai mos han mirat amb molt bons ulls. I per aquests dos motius començaren a dir: Aquests de Capdepera no en veuen mai cap de totsol, sempre fan gabella. Un més feixendo que els altres degué treure a rotlo el nom de gabellí, apodo que s'anà extenguent més i més de cada dia. Aquest sobrenom és segur que no se rebé amb molta simpatia, qualche disgust degué dur, però a la llarga casi tots noltros n'estam orgullosos i més encara quan veim que en el parèixer val tant com dir-nos valents o herois.

L L O C S D E V E N D A :

- Els dos estancs de Capdepera.
- Llibreria l'Orient.
- Llibreria Escolar.
- Llibreria Cala Rajada.
- Llibreria Quart Creixent. Ciutat.

RESPOSTA A GASPAR
DE
EL SALVADOR

Benvolgut amic!

Ja que parles de l'amor, te dic amic i germà. Amor, Revolució, Home (¿o millor Persona?), però no sembla gens ni mica que tu estiguis coguent dins l'olla. Tu i jo som dels qui tenen temps per a escriure; tu al Salvador i jo aquí, a Mallorca.

Però la nostra guerrilla és com el crit de la vida que no vol morir, i es rebel·la del tot contra el suïcidi imposat a la vida de les persones per les oligarquies. La meva guerrilla no es sotmet a les dogmàtiques ni ètiques dels que en la història han estat els tirans; i ara encara pretenen dir lo que els pobres han de fer: Plató? o Sant Tomàs? o Kant? o, pot ser, Heidegger?: !!!!!!!!! NOOOOOOOOOOOO !!!!!!!!! Ella viu en la desesperació de la fam dels pobles; en la seva necessitat visceral de sobreviure a la mort humanament injusta, a la mort dels pobres per als privilegis dels rics. Per això la meva guerrilla també és de fusell.

La nostra guerrilla sí que té líders, els del servici al seu poble; i l'anàlisi humanament objectiu; i l'estratègia de la unió de les persones per l'alliberació de la societat de tota tirania; i també té objectius tàctics.

La nostra guerrilla vol ésser fruit de l'amor a tothom, i d'un amor que sigui socialment efectiu, capaç de manifestar-se en una actitud política compromesa. Per això la meva guerrilla ha d'ésser d'esquerres.

Per a la nostra guerrilla el món

està dividit en opressors i oprimits, dominadors i dominats, propietaris i assalariats.

La nostra guerrilla és fruit de l'amor humà, i és eròtica, carnal, sexual, per dur a la unió entre les persones. L'orgasme humanitzador i manitzat trionfarà sobre la frigidesa política-sexual en la història; no volem més masturbacions egoistes de tirania social, perquè està humanament isolada. Nosaltres, els guerrillers, som heterossexuals, homosexuals, intersexuals, hipersexuals...: carícia, petó, llepada, ¿per què no?

La nostra revolució de l'amor humà tan sols es va fent en les petites germinals revolucions socials en la història del dolor humà.

La nostra guerrilla lluita també per la persona, però per la persona socialment realitzada; i tan sols així responsable, comunicativa, creativa, amorosa. La Paraula de Déu que nosaltres escoltam ens fa créixer la persona que ja duim dedins, és humanitzant i políticament alliberadora.

La nostra guerrilla de l'amor té dos fronts de lluita:

- Conversió del pròxim en amic, invalidació per amor de la seva ideologia de defensa, i capacitació per donar una resposta amorosa.

- Destrucció de les estructures socials inhumanes, que ens tracten com a coses o números, i que no ens deixen arribar de cap manera a les persones que hi ha darrera sense agredir-nos amb pretensions de moral i justícia. Aquestes persones que s'amaguen darrera l'estructura tenen por d'ésser-ho, però nosaltres els estimam.

Mateu Gili, Capdepera, 1-III-83

APUNTS PER UNA ANÀLISI DEMOGRÀFICA DE CAPDEPERA

EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ AL LLARG DEL SEGLE XX

LLUCIÀ SIRER I FUSTER

De primer antuvi he de dir que, malgrat la llargària del títol, no és la meva intenció presentar un estudi minuciós i detallat de l'evolució demogràfica, sinó mostrar, a grans trets, els moviments poblacionals.

Confii incitar a altres a la investigació i recerca metòdica d'allò que és nostre, puix és ben hora de passar de concebre la nostra història com una col·lecció d'anècdotes més o menys curioses.

La recopilació i observació de les dades demogràfiques és imprescindible per a l'anàlisi social i econòmica de qualsevol grup humà. Conèixer l'evolució del nombre d'habitants, les taxes de fecunditat, mortalitat,

(passa a la pàgina següent)

(ve de la pàgina anterior)

etc., la distribució per sexes, edat, professions, els moviments migratoris, etc. etc., és bàsic per arribar a comprendre les característiques d'una comunitat. A més a més, la majoria de dades poblacionals mostren tendències a llarg termini, per la qual cosa serveixen com a punt de referència al tractar altres qüestions socials, econòmiques, polítiques.

La importància pràctica d'aquest coneixement és la utilitat a l'hora de prendre decisions polítiques, urbanístiques, educatives, d'ocupació, etc.

Abans de continuar, he de dir que mentres anava arreplegant informació i donant forma a l'article, m'han anat sorgint un caramull d'interrogants als quals no he sabut donar resposta. L'ideal seria que algú aprofundís el tema.

On teniu el motiu per usar nivea? Que me deis del nou dixer concentrat, biodegradable en aigua freda?

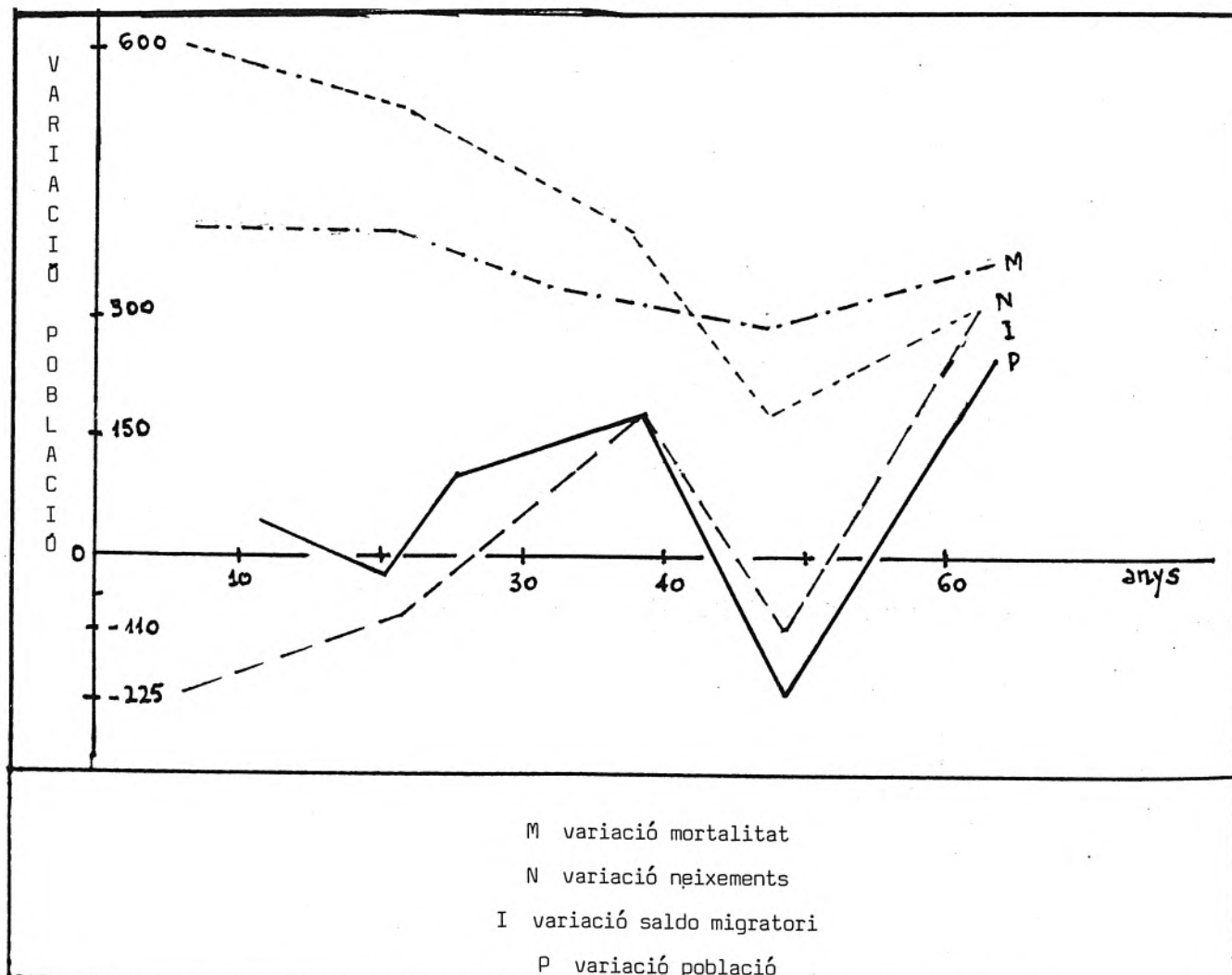
Les dades bàsiques són el nombre d'habitants/any, els neixements i defuncions; a partir d'aquestes n'he deduides d'altres. Les dades les m'ha facilitades l'Ajuntament.

Capdepera-Cala Rajada (a partir d'ara C-C) ha passat de tenir 2.712 habitants l'any 1.900, a tenir-ne 5.593 segons l'últim cens de 28 febrer 1981. Això significa un creixement del 106'23%, lleugerament inferior al total de l'illa: 115'3%.

A principi de segle la població de C-C representava el 1'02% sobre el total de Mallorca. L'any 1910, el 1'14%. A partir d'aquest any disminueix la proporció fins que a la dècada dels 60 augmenta més depressa que a la resta i a 1980 tenia el 1'04%.

Podem distingir dos períodes. Un, 1900-1960, caracteritzat per l'augment lent de població, quan no la disminució en certs moments. L'altre, a partir de 1960, amb altes taxes d'increment demogràfic.

GRÀFICA VARIACIONS POBLACIÓ

El primer període es pot qualificar d'estable des del punt de vista de l'evolució de la població: 2.712 hab. l'any 1900, 2.944 hab. l'any 1960.

Per dècades el balanç és el següent:

1900-1910. Presenta un increment vegetatiu de 161 i una emigració de 90.

La segona dècada perd 30 habitants, l'augment vegetatiu és de 114, però l'emigració és de prop del cinc per cent de la població.

A la tercera dècada l'augment natural és de 86 i el saldo migratori de 37.

Els anys trenta donen un saldo en el moviment naual de zero i una immigració que suposa un augment del 6% de la població.

1940-1950. Hi ha una pèrdua de 207 habitants, la mortalitat supera la natalitat en 115, i el moviment migratori és negatiu en 92.

Els anys cinquanta guanyen població: 190; el número d'immigrants és 273, però el saldo naual continua essent negatiu: -83.

Durant els primers 60 anys, els augments a causa del saldo vegetatiu representen el 40%, i el del migratori el 60% restant.

Fins l'any 1922 predomina el corrent emigratori. És sabut que hi va haver una sortida cap a Amèrica. Seria del tot interessant quantificar-la per saber fins a quin punt explica la pèrdua de població.

La taxa bruta de natalitat disminueix a partir del quinqueni 1905-09, fins que toca fons amb el 0'77%. A partir dels anys 1955-59 comença a recuperar-se.

La taxa de mortalitat té un comportament més erràtic però s'estabilitza a partir de 1940 entorn del 1'20%.

A partir de 1937 la mortalitat supera la natalitat, excepte els anys 1939, 1940, 1945, 1956, 1958 i 1959.

En Pep Terrassa m'ha fet observar que les baixades de natalitat es donen just després de depressions econòmiques. Així la disminució a principis de segle seria conseqüència de la desfeta econòmica de fins de segle XIX, que repercutí a Capdepera amb la desaparició de l'exportació de vi i, més envant, la substitució de les vinyes per ametlerar. La caiguda dels anys quaranta i primera meitat dels cinquanta l'explicaria l'excassesa de post-guerra.

És en el segon període quan la població creix a taxes molt altes, coincidint amb la florida econòmica fonamentada en el turisme.

La taula mostra els índexs de creixements quinquenals. Els anys 1965-70 i 1975-80 són els d'augment més ràpids. En canvi els quinquenis intercalats són de creixement més dèbil. És com si la població vengués a onades.

	<u>index %</u>	<u>Pt, t-1</u>	<u>absoluts</u>
<u>1960</u>	100		
<u>1965</u>	116'16	16'16	476
<u>1970</u>	151'59	45'38	1.043
<u>1975</u>	160'46	8'87	261
<u>1980</u>	189'97	29'51	869

Els anys 60 la població augmentà en 736 hab., dels quals únicament 52 són deguts al creixement naual.

La dècada dels 70 presetà un increment vegetatiu de 133 i una immigració de 805.

Durant aquests vint anys el creixement a causa del moviment de població representà devers el 89%, mentre que l'augment per diferència entre neixements i defuncions sols va ésser del 11%. Això vol dir que si no hagués existit el corrent immigratori, la població de C-C hagués quedat pràcticament estancada.

La taxa bruta de natalitat que començà a recuperar-se a partir de 1955-59, té un màxim a meitat dels 60 amb un 1'59%, i decau a finals del 70 a 1'07%.

La taxa de mortalitat a mitjans 60 és de 1'33%, baixa a 1'20% el quinqueni 1970-74, i al 1'02% el 1975-79. Per tant, la mortalitat ha anat minvant al llarg del període.

A partir de 1963 la natalitat supera a la mortalitat.

Una característica que es manté al llarg del segle és que la població arribada de fora és la qui du el pes del creixement demogràfic.

- Vius i orelles dretes, els aficionats al tennis! Aquesta és la programació de torneigs per a la temporada de 1983, del Club Rancho Bonanza-Mar Azul:

- Del 28 de Març al 3 d'Abril
II Torneig LIFE
- Del 25 d'Abril al 1 de Maig
I Torneig KEESE
- Del 9 al 15 de Maig
II Torneig DORTMUD
- Del 20 al 26 de Juny
II Torneig BOLERO
- Del 11 al 17 de Juliol
II Torneig BEI USCHI
- Del 4 al 10 d'Agost
VI Torneig SERPENS
- Del 28 d'Agost al 8 de Setembre
II Torneig RANCHO BONANZA-GRAN
PRIX TAHOE
- Del 19 al 25 de Setembre
I Torneig MALIBU
- Del 10 al 16 d'Octubre
I Torneig CHOCOLATE

- Com es pot observar, es tracta d'una temporada saturada de competicions, durant la qual els tenistes locals tendran ocasió de demostrar les seves qualitats.

- Darrera tot aquest muntatge hi veim la ma d'en Jaume Amer "Taqueta", un home ben disposat a compaginar els legítims interessos del seu negoci, amb una autèntica promoció del tennis. I és que en Jaume, per damunt to, és un autèntic deportista.

- També aquest mes, hem de tornar a parlar de judo. I ho hem de fer referint-nos a l'èxit - un més - del Club Dojo-Artois (d'Artà i Cala Rajada) en el II Trofeu Taniberia de Judo Infantil, el qual es va disputar el passat dia 28 de Febrer a Manacor, amb la participació de sis clubs i 160 judokas.

- A part d'aconseguir el primer lloc en la classificació de clubs (10 medalles d'or, 11 d'argent i 13 de bronze), són remarcables les actuacions individuals de Melina Sagrera, P.Moll, J.Brunet, Mª Francisca Ginart, Manolo Moreno i Joan Sansó.

- I ara, el bowling. Recordareu que

vos anunciàrem la participació d'alguns jugadors locals en el Campionat d'Espanya a disputar a Saragossa. ¿Ho recordau o no? Bé, tant si ho recordau com si no, aquesta és la classificació que obtengueren: Els homes (Francesc Macarro i Toni Muntaner) quedaren en el lloc 12 en la Categoria "C". Les dones (Cati Ribot i Maruja Rodríguez) en el lloc 10 en la Categoria "B". Na Cati Ribot va ésser 5ª dins la classificació individual, entre més de quaranta jugadores. Per començar no està gens malament.

- Ja l'hem vist! Sí, ja l'hem vist al nou camp de futbol, amb la pista d'atletisme, les grades, vestuaris, aparcaments i, al seu voltant, pistes de tennis, piscines, etc. Trobam que ha quedat molt bé... damunt els plànols. I encara podria quedar millor damunt el terreny si el caramull de milions que val l'ejecució del projecte no mos semblàs un obstacle molt difícil de salvar. Sobretot si se tenen en compte les urgents necessitats que té el nostre poble en matèria de infraestructura no deportiva.

- I l'Escolar? I l'Escolar, una passa envant i una passa enrera, com sempre.

- Però, aquest mes, en quant a futbol, mos volem referir a un sol punt, molt concret. I és el partit Petra-Escolar del passat dia 6.

- En el transcurs d'aquell partit - els qui hi assitireu ho recordareu - es va lliurar una guerra particular entre en Biel Torres i en Bernat Martí. Dos al.lots del mateix poble, circumstancialment enrolats en equips distints.

- Lo que més mos molesta és que, entre vint-i-dos jugadors, en Miquel Bestard i en Pedro Rios consetissin que fossin, precisament, dos jugadors del mateix poble els qui haguessin de mantenir un enfrontament tan greu, sobretot coneguent el temperament d'en Biel i en Bernat. Hi havia moltes combinacions per fer, en quant a marcatges, que haurien evitat tan trist espectacle.

- Però, per tal de guanyar, veim que, desgraciadament, tot val.